

F. t. beslutn. om Dan. ratifikation vedr. kontinentalsoklen og fiskerizonerne Grønland og Island

Grænselinien og ovennævnte punkter er til illustration indtegnet på den kortskitse, som er vedlagt denne overenskomst.

Grænsepunktet A er fastlagt i samarbejde med Kongeriget Norge og skal bekræftes i bilaterale aftaler med Kongeriget Norges regering.

Artikel 2

Dersom der konstateres en naturforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den anden part er af den opfattelse, at forekomsten strækker sig ind på dennes kontinentalsokkel, kan den sidstnævnte part gennem fremlæggelse af det materiale, hvorpå opfattelsen støttes, f.eks. geologiske og geofysiske data, gøre dette gældende over for den førstnævnte part.

Dersom en sådan opfattelse gøres gældende, skal parterne indlede drøftelser om forekomstens udstrækning og muligheden for udnyttelse med fremlæggelse af hver af parternes viden herom. Dersom det ved disse drøftelser konstateres, at forekomsten strækker sig over begge parters kontinentalsokkel, samt at forekomsten på den ene parts område helt eller delvist vil kunne udnyttes fra den anden parts område, eller at udnyttelsen af forekomsten på den ene parts område vil påvirke mulighederne for udnyttelsen af forekomsten på den anden parts område, skal der på begæring af en af parterne træffes aftale om udnyttelsen af forekomsten.

Artikel 3

Denne overenskomst er uden præjudice for andre afgrænsningsspørgsmål mellem Kongeriget Danmark og Republikken Island.

Artikel 4

Denne overenskomst træder i kraft, når parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de hertil nødvendige procedurer er afsluttet, idet dog bestemmelsen om koordinaterne for grænsepunktet A først træder i kraft, når Kongeriget Norges regering skriftligt har meddelt parterne, at fastlæggelsen af dette punkt er bekræftet.

Markalínan og framangreindir punktar eru til útskýringar merktir inn á uppdrátt sem er fylgiskjal með samningi þessum.

Markapunkturinn A er ákvarðaður í samvinnu við konungsríkið Noreg og skal staðfestur í tvíhliða samningum við ríkisstjórn konungsríkisins Noregs.

2. gr.

Finnist náttúruauðlind í eða á landgrunni annars aðilans og hinn aðilinn er þeirrar skoðunar að auðlindin teygir sig inn á landgrunn hans getur síðarnefndi aðilinn með framlagningu þeirra gagna sem þessi skoðun byggist á, t.d. landfræðilegra og landeðlisfræðilegra gagna, komið henni á framfæri við fyrrnefnda aðilann.

Þegar slíkri skoðun er komið á framfæri skulu aðilarnir hefja viðræður um umfang auðlindarinnar og nýtingarmöguleika og gera grein fyrir þekkingu sinni þar að lútandi. Ef í ljós kemur í þessum viðræðum að auðlindin nái yfir landgrunn beggja aðila, ásamt því að unnt sé að nýta auðlindina að öllu eða einhverju leyti á umráðasvæði annars aðilans frá umráðasvæði hins aðilans, eða að nýting auðlindarinnar á umráðasvæði annars aðilans hafi áhrif á nýtingarmöguleika auðlindarinnar á umráðasvæði hins aðilans, skal að ósk annars aðilans gera samning um nýtingu auðlindarinnar.

3. gr.

Samningur þessi hefur ekki áhrif á önnur afmörkunarmál milli konungsríkisins Danmerkur og lýðveldisins Íslands.

4. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar aðilar hafa tilkynnt hvor öðrum skriflega að nauðsynlegri málsmeðferð sé lokið. Ákvæðið um landfræðileg hnit markapunktsins A öðlast þó fyrst gildi þegar ríkisstjórn konungsríkisins Noregs hefur tilkynnt aðilum skriflega að ákvörðun þessa punkts hafi verið staðfest.